

Voor de laatste keer nemen we je via deze rubriek mee op een verrassende seizoenswandeling in onze regio. Niet dat we onze georganiseerde seizoenswandelingen staken: we gaan er volop mee door. Alleen brengen we er geen verslag meer over uit in dit tijdschrift. Dus wil je verder profiteren van de energiegevende en ontspannende natuur, hou dan de kalender in het oog en wandel gewoon mee!

Verkwikkende wandeling op een zonnige herfstdag

Molenbeekvallei in Vremde op 24 september 2017

Wijds open landschap.

Vandaag zijn we bij onze buurafdeling te gast. De Molenbeekvallei in Vremde wordt immers beheerd door de natuurpuntafdeling "Land van Reyen": een gebied met een bijzondere geschiedenis die reikt tot in de prille middeleeuwen. De vallei was altijd al een open landschap met veel boompartijen tussen vochtige weilanden. In 1250 schreef de Engelsman Glanville reeds dat er in Vlaanderen veel bomen waren maar weinig bossen. Bomen hadden de landbouwers immers nodig voor geriefhout. Wilgen, essen en andere nuttige houtsoorten omzoomden de weiden en akkers.

De oprichting van een cisterciënzerabdij in 1236 moet zorgen voor economische ontsluiting van de streek.

Met als leuze "Bid en werk" waren de Cisterciënzers een prima partij om door de oprichting van de Sint-Bernardusabdij de streek tot bloei te brengen. Dat dachten althans de landheren. Na allerlei ingrepen zoals het verleggen van de Molenbeek en het ophogen van de terreinen met 1 meter bleek het terrein na tien jaar toch niet zo geschikt en werd de abdij naar Hemiksem verhuisd. De restanten van deze ingrepen zijn nog duidelijk te zien. De plek waar de abdij stond, is nu een tammekastanje bos dat bulkt van de bolsters.

Het beheer richt zich op de creatie van open plekken in het bos voor een meer gevarieerde ondergroei. We worden in elk geval verrast door bijzondere paddenstoelen.

Indrukwekkende oude knotwilgenrij : pronkstuk van het gebied

De knotwilgen moeten om en bij de 120 jaar oud zijn. Om de bomen te bereiken moeten we wel langs 17 gallowayrunderen. Behoedzaam wandelen we rustig langs hen heen, maar het zijn zachtvaardige dieren, zo blijkt. Ook de knotwilgen zelf hebben een uitnodigende, gulle uitstraling. Onvoorstelbaar hoeveel organismen er zich in die knotten kunnen nestelen, voeden, beschutting

vinden en voort-planten. Steenuilen, eenden, vlierstruiken en nog oneindig veel meer planten, insecten, vogels en zoogdieren vinden hun gading in deze wilgen. Eens je een wilg begint te knotten voor zijn hout moet je hem om de vijf jaar blijven knotten, anders scheurt hij onder het gewicht van zijn takken. Als je echter bedenkt dat de wilg om de vijf jaar wordt geamputeerd tot een schijnbaar zinloos stuk hout, maar in het voorjaar weer vrolijk nieuwe twijgen vormt en plant en dier verwelkomt, is respect op zijn plaats. De knotwilg is hét symbool van veerkracht en vernieuwing.

Onze veerkracht.

Met de knotwilg als stichtend voorbeeld van veerkracht organiseren we een "brain walk" waarbij we twee aan twee ideeën uitwisselen over datgene wat onze veerkracht versterkt. "Wat maakt onze dag goed? Wat geeft ons een gevoel van tevredenheid?"

Met deze vragen en geïnspireerd door de natuur laten we onze fantasie de vrije loop. De keuze van elke wandelaar krijgt een plaatsje in onze geluksboom.

Meer en meer komen de positieve effecten aan het licht van het wandelen in de natuur. Niet alleen onze lichamelijke gezondheid gaat erop vooruit. Studies tonen aan dat de symptomen van psychologische stress, depressie en vijandigheid verminderen en slaap, pit en vitaliteit verhogen. Willen we dat niet allemaal? Dus knoop vast, die wandelschoenen!

Foto's: Peter Geschier

Zin gekregen om zelf ook je stapschoenen aan te trekken? Gewoon doen. Een halfuurtje wandelen kan al wonderen verrichten. Als je graag zelf eens meewandelt, alleen of in groep, neem dan gerust contact op met marleenvanpuuyvelde@telenet.be, 0486/41.36.58. Kijk ook eens op www.natuurgewijs.be